378R3136

Nr L 370/72 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 30.12.78

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3136/78

av den 28 december 1978

om närmare bestämmelser för fastställande av importavgiften på olivolja genom anbud

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1562/78[2], särskilt artikel 16.6 i denna,

med beaktande av rådets förordning nr 2749/78/EEG av den 23 november 1978 om handeln med oljor och fetter mellan gemenskapen och Grekland[3], särskilt artikel 5.6 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2041/75 av den 25 juli 1975[4], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3020/75[5], fastställs särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för oljor och fetter. De särskilda förskrifter som är nödvändiga för tillämpningen av systemet med avgifter som fastställs genom anbud inom olivoljesektorn, behöver läggas till den förordningen.

Dessa särskilda föreskrifter antingen kompletterar eller avviker från bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 193/75 av den 17 januari 1975 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter[6], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1624/78[7].

Enligt artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2751/78 av den 23 november 1978 om allmänna bestämmelser för fastställandet av importavgifter för olivolja genom anbud[8] skall anbudsgivarna inge ansökan om importlicens på de av kommissionen fastställda dagarna. För att förenkla administrationen bör ansökningarna inges på sådant sätt att minimiavgiften beräknas en gång i veckan.

Den särskilda säkerheten bör vara så stor att systemet med fastställandet av avgiften genom anbud kan fungera på rätt sätt. För att förenkla administrationen bör denna särskilda säkerhet ersätta den säkerhet som föreskrivs i artikel 7 i förordning (EEG) nr 2041/75.

All import av dessa varor kommer att regleras av anbudsförfarandet från och med den tidpunkt då kommissionen beslutar att tillämpa det.

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 2041/75 behövs ingen ansökan om importlicenser i fråga om import av varor inom olivoljesektorn med en vikt av högst 100 kg även om denna import fortfarande är avgiftsbelagd. För att förenkla administrationen bör denna föreskrift bibehållas.

I vissa medlemsstater importerar handlarna endast mindre kvantiteter. Om de skulle behöva lämna sina offerter enligt anbudsförfarandet, skulle den administrativa bördan på de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna öka utan någon förbättring av deras kännedom om marknadssituationen. Anbud bör därför tillämpas enbart på ansökningar om licenser som gäller mängder av en vara som överstiger 20 000 kg.

För att undvika risken för störningar på gemenskapsmarknaden bör en avgift tas ut i de två ovan angivna fallen. Importerade partier med en vikt av högst 21 000 kg bör beläggas med den minimiavgift som vid dagen för importen gäller för varje aktuell typ av olivolja. För att se till att avgiftssystemet fungerar korrekt, bör en gräns fastställas för antalet ansökningar om licenser för import av ovan angivna kvantiteter som en enskild importör får inge. Av samma skäl bör det inte vara möjligt att överlåta dessa licenser.

Enligt artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 2041/75 gäller fyra dagars väntetid för importlicenser för vilka ansökan ingetts om på annat sätt än enligt anbudsförfarandet. Erfarenheten har visat att sådana ansökningar om licenser är sällsynta. Den ovan angivna väntetiden är därför onödig.

---

(1) EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
(2) EGT nr L 185, 7.7.1978, s. 1.
(3) EGT nr L 331, 28.11.1978, s. 1.
(4) EGT nr L 213, 11.8.1975, s. 1.
(5) EGT nr L 299, 19.11.1975, s. 11.
(6) EGT nr L 25, 31.1.1975, s. 10.
(7) EGT nr L 190, 13.7.1978, s. 14.
(8) EGT nr L 331, 28.11.1978, s. 6.

Om olivoljor eller oliver som är avsedda för oliveljeproduktion omfattas antingen av de förfaranden som föreskrivs i rådets direktiv 69/73/EEG av den 4 mars 1969 om harmonisering av lagar eller andra författningar om aktiv förädling([1]), senast ändrat genom direktiv 76/119/EEG([2]), eller genom det system som beskrivs i artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 645/75 av den 13 mars 1975 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för exportavgifter på jordbruksprodukter([3]), bör särskilda föreskrifter fastställas för att beakta ett befintligt system för fastställandet av avgifter genom anbud inom oliveljesektorn.

Med hänsyn till lättnaderna i bestämmelserna som gäller för import av mindre kvantiteter är det önskvärt att noggrannare övervaka affärstransaktioner med dessa kvantiteter. Kommissionens förordning (EEG) nr 205/73 om meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen om oljor och fetter([4]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2413/77([5]), bör därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Om det anbudsförfarande som avses i artikel 16.1 i förordning nr 136/66/EEG eller i artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 2749/78 tillämpas, skall ansökningarna om importlicenser för olivolja inges till de behöriga organen i medlemsstaterna på måndagen eller tisdagen i varje vecka.

Tidsgränsen för ingivandet av ansökningar skall vara klockan 16.00. Denna tidsgräns skall löpa ut

— en timme tidigare på Irland och i Storbritannien utanför den period som i dessa medlemsstater kallas "sommartid",

— en timme senare i de andra medlemsstaterna under den period som i dessa medlemsstater kallas "sommartid".

Ansökningar som ingetts efter tidsgränsen på tisdagen eller någon annan följande veckodag skall anses ha blivit inlämnade på måndagen i den därpå följande veckan.

Föreskrifterna i föregående stycke skall dock inte tillämpas på ansökningar som ingetts efter tidsgränsen på tisdagen, om sökanden inte på sin ansökan har angett att han önskar att de skall tillämpas.

2. Om sökanden önskar behörighet för särskilda förmåner som härrör ur avtal som slutits mellan gemenskapen och vissa icke-medlemsländer, skall han ange namnet på detta icke-medlemsland enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 2041/75 inom 30 dagar efter minimiavgiftens ikraftträdande. I fråga om Grekland skall dessa uppgifter lämnas på licensansökan.

I andra fall än de som avses ovan får sökanden komplettera sin licensansökan när som helst inom 30 dagar, räknat från minimiavgiftens ikraftträdande, genom att skriva in orden "icke-medlemsländer" i avsnitten 13 och 14.

3. De uppgifter som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2751/78 skall innehålla följande:

a) Beskrivning av den berörda varan, aktuellt tulltaxenummer och undernummer samt, i fråga om en vara som i sin helhet framställts i Grekland och transporterats direkt från det landet till gemenskapen, ordet "Grekland".

b) Olivoljans kvantitet och kvalitet samt, om artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2751/78 tillämpas, den förpackning som ansökningen avser.

c) Den bruttoavgift per 100 kg av varan som sökanden förbinder sig att betala vid tiden för importen. Denna avgift skall anges i den nationella valutan i den medlemsstat där ansökningen inges.

4. På den första arbetsdagen efter den sista dagen för ansökningarnas inlämnande skall medlemsstaterna per telex meddela kommissionen antalet ansökningar enligt punkt 1, uppdelade efter ursprungsland och, i fråga om varje enskild ansökan, alla de uppgifter som krävs enligt punkt 3.

Artikel 2

1. Storleken av den särskilda säkerhet som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2751/78 skall vara 20 procent av den avgift som erbjuds av varje sökande i fråga om den mängd av varan som avses importeras. Denna säkerhet skall ersätta den säkerhet som föreskrivs i artikel 7 i förordning (EEG) nr 2041/75.

2. Säkerheten skall genast frisläppas, om ingen importlicens utfärdas.

Artikel 3

Minimiavgiften skall fastställas på sådant sätt att den träder i kraft en gång i veckan.

([1]) EGT nr L 58, 8.3.1969, s. 1.
([2]) EGT nr L 24, 30.1.1976, s. 58.
([3]) EGT nr L 67, 17.3.1975, s. 16.
([4]) EGT nr L 23, 29.1.1973, s. 15.
([5]) EGT nr L 279, 1.11.1977, s. 55.

Artikel 4

1. Avsnitt 20 på licensen skall innehålla en av följande påskrifter:

— rate of levy applicable (in national currency) per 100 kg,

— gültiger Abschöpfungssatz (in Landeswährung) pro 100 kg,

— tasso del prelievo applicabile (in moneta nazionale) per 100 kg,

— toe te passen (in nationale valuta) per 100 kg,

— gældende afgiftssats (i national valuta) pro 100 kg,

— taux du prélèvement (en monnaie nationale) par 100 kg.

2. Den på licensen angivna avgiften skall vara den avgift som avses i artikel 2.4 c. Om emellertid avsnitten 13 och 14 på den utfärdade licensen innehåller namnet på ett icke- medlemsland, med vilket gemenskapen har undertecknat ett avtal, skall den av importören faktiskt betalade avgiften vara den avgift som avses här ovan, anpassad enligt föreskrifterna i rådets förordningar enligt följande:

— (EEG) nr 2164/70 av den 27 oktober 1970 om import av olivolja från Spanien(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2277/71(2),

— (EEG) nr 1180/70 av den 17 maj 1977 om import av olivolja från Turkiet(3), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2387/77(4),

— (EEG) nr 1508/76 av den 24 juni 1976 om import av olivolja med ursprung i Tunisien(5),

— (EEG) nr 1514/76 av den 24 juni 1976 om import av olivolja med ursprung i Algeriet(6),

— (EEG) nr 1521/76 av den 24 juni 1976 om import av olivolja med ursprung i Marocko(7),

— (EEG) nr 2750/78 av den 23 november 1978 om standardbeloppet för oraffinerad olivolja som i sin helhet framställts i Grekland och som transporterats direkt från det landet till gemenskapen(8).

Artikel 5

1. Om licensansökan innehåller ordet "Grekland", skall licensen utfärdas när minimiavgiften trätt i kraft, med ordet "Grekland" i avsnitten 13 och 14.

2. I fråga om import från andra icke-medlemsländer än Grekland skall licensen utfärdas så snart som sökanden har lämnat det behöriga organet de upplysningar som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2041/75 eller har begärt att avsnitten 13 och 14 på licensen innehåller ordet "icke- medlemsländer".

Om sökanden inte lämnar dessa uppgifter inom 15 dagar efter minimiavgiftens ikraftträdande, skall licensen utfärdas när denna period har löpt ut. I så fall skall avsnitten 13 och 14 innehålla orden "alla icke-medlemsländer".

3. Licensen skall gälla från och med den dag då den faktiskt utfärdats till och med utgången av en tremånadersperiod, räknad från dagen för minimiavgiftens ikraftträdande.

4. Utfärdandet av en licens innebär förpliktelse att importera från det i avsnitten 13 och 14 angivna icke-medlemslandet.

Artikel 6

1. Bestämmelserna i föregående artiklar skall inte gälla för importförsändelser på 21 000 kg eller mindre.

Med beaktande av vad som föreskrivits i punkt 3 nedan skall dessa importförsändelser, med undantag för import av högst 100 kg, regleras av det licenssystem som fastställs i för- ordningarna (EEG) nr 193/75 och (EEG) nr 2041/75.

2. Så länge det anbudsförfarande som avses i artikel 1 tillämpas, skall de importförsändelser som avses i första meningen av föregående punkt regleras av den sista minimiavgiften som fastställdes före importdagen.

3. Varje sökande får varje vecka inge endast en ansökan om en licens som gäller en mängd som är större än 100 kg men högst 20 000 kg. Trots artikel 3 i förordning (EEG) nr 193/75 skall dessa licenser inte kunna överlåtas. Artikel 5 i förordning (EEG) nr 2041/75 skall inte tillämpas på dem.

Artikel 7

1. Om olivoljor, som har genomgått antingen aktiv förädling eller behandlas enligt det system som beskrivs i artikel 9 i förordning (EEG) nr 645/75 övergår i fri omsättning i naturligt eller förädlat tillstånd, skall följande avgift tas ut:

(1) EGT nr L 238, 29.10.1970, s. 3.
(2) EGT nr L 241, 27.10.1971, s. 2.
(3) EGT nr L 142, 9.6.1977, s. 10.
(4) EGT nr L 278, 29.10.1977, s. 13.
(5) EGT nr L 169, 28.6.1976, s. 9.
(6) EGT nr L 169, 28.6.1976, s. 24.
(7) EGT nr L 169, 28.6.1976, s. 43.
(8) EGT nr L 331, 28.11.1978, s. 5.

— den avgift som är angiven på de importlicenser som utfärdats enligt anbudsförfarandet, med beaktande av föreskrifterna i artikel 4.2, eller

— den senaste avgift som fastställts av kommissionen innan varorna släpptes ut på marknaden, när den licens som avses i artikel 5 lämnas in eller de kvantiteter som övergår i fri omsättning inte överstiger 100 kg.

2. Föreskrifterna i föregående punkt skall tillämpas när oliver, enligt undernummer 07.01 N II och 07.03 A II i Gemensamma tulltaxan och som har genomgått aktiv förädling eller behandlas enligt det system som beskrivs i artikel 9 i förordning (EEG) nr 645/75, övergår i fri omsättning efter att ha förädlats till olja.

Artikel 8

Artikel 6 a i förordning (EEG) nr 205/73 ändras på följande sätt:

"*Artikel 6*

Vad gäller det system med importavgifter som avses i artikel 16 i förordning nr 136/66/EEG skall medlemsstaterna senast på onsdagen i varje vecka underrätta kommissionen om det antal importlicenser för kvantiteter av högst 20 000 kg som inlämnats under den föregående veckan och om hur stora mängderna varit, uppdelade efter kvalitet."

Artikel 9

Kommissionen skall en gång i månaden underrätta medlemsländerna om tillämpningen av systemet med fastställandet av avgifter genom anbud.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1979.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 december 1978.

På kommissionens vägnar
Finn GUNDELACH
Vice ordförande